

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

www.philosophical-research.org

Απόστολος Πιερρής

ΤΑ ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΑ

Μέρος Ζ'

Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΟΥ

Ολυμπιακά Αναθέματα

Η σύγχρονη Ελλάδα του Νεοελληνικού Κράτους στήθηκε με ένα αφήγημα αλλοτρίωσης της γεωπολιτικής και πολιτισμικής ταυτότητας του Ελληνισμού και κατ' ακολουθίαν αναγκαία κατήντησε το θέατρο του Αταίριαστου. Ο κανόνας πλέον είναι, όσες επίσημες και επισημοσφράγιδες δράσεις γίνονται για τον Ελληνισμό να είναι ανάρμοστες και αντιφατικές προς το πνεύμα του, και κατά τους τρεις πυλώνες της διαχρονικής ουσίας του, τον Κλασσικό, τον Ορθόδοξο και της Δημοτικής Παράδοσης. Κοινός παρονομαστής, αιτία και αρχή της καθολικής Αναρμοστίας αποτελεί ο θεμελιακός εξαρτηματικός Ευρωπαϊσμός (στρατηγικός, πολιτικός, οικονομικός, στρατιωτικός και πολιτισμικός) του συστατικού ιδεολογήματος του Νεοελληνικού συστήματος. Με τον Δυτικό προσανατολισμό της αλλοτρίωσης ακυρώνεται ο Δελφικός ακλινής άξων του Κεντρικού Πεδίου της Ιστορίας, στον οποίο συμβολικά συναντώνται οι αετοί (ή ιέρακες) εξ ανατολών (από Κεντρικής Ασίας μέχρι του Ειρηνικού) και εκ δυσμών (από των Άλπεων μέχρι του Ειρηνικού). Γίναμε ως Νεοέλληνες το όνειδος του δοξαστικού τόπου μας και της φύσης του Ελληνισμού. Είμαστε Βάρβαροι, διπλά μάλιστα από τους Βάρβαρους Ευρωπαίους, Βάρβαροι Βαρβάρων, - κακομαθητές κακομαθητών φευ των οικείων.

οὐδ' ἄλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες·

οἴκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαχες

γλυκὺ τι γαρυέμεν.

...

συγγενεῖ δέ τις εὐδοξία μέγα βρίθει.

ὅς δ' ἐδιδάκτ' ἔχει, ψεφεννὸς ἀνήρ

ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὐ ποτ' ἀτρεκεῖ

κατέβα ποδί, μυριάν δ' ἀρετῶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

Πίνδαρος, Νεμεονίκαι, ΙΙΙ, 30-1, 40-2

*

Σε μια σειρά κειμένων μου έχω διαπομπεύσει σημαδιακά πρόσφατα Αταίριαστα. Καινούρια προστίθενται παντοειδή κατά ριπές και λαίλαπες.

Στην Ολυμπία, ευνοούμενο στόχο τέτοιων επιθέσεων ανοικειότητας ακριβώς λόγω του υψηλού δυναμικού του, στο ένα από τα τέσσερα κύρια κέντρα της Πελοποννησιακής μεγαλειότητας, στον Ολύμπιο Απολλώνιο πόλο που μαζί με τον Ελευσίνιο Μυστηριακό αποτελούν τις δύο εστίες μείζονος θειασμού και θείας φροντίδας (**“πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἴδοι τις ἂν ἐν Ἑλλησι, τὰ δὲ καὶ ἀκούσαι θαύματος ἄξια· μάλιστα δὲ τοῖς Ἐλευσῖνι δρωμένοις καὶ ἀγῶνι τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ μέτεστιν ἐκ θεοῦ φροντίδος”**, Παισανίας, V, 10, 1), στον θεσμό που εμπεδώνει κρᾶτιστα την ιστορική συνέχεια του Ελληνικού χαρακτηριστικού τρόπου για σχεδόν 1200 χρόνια (776 π. Χ. – 393 μ. Χ.),

οργανώθηκε μια ακόμη φιέστα Νεοελληνικής ακαταλληλότητας και κακογουστιάς, αγώνας ἄλματος ἐπὶ κοντῷ, ἢ ἐπὶ το προαγωγικώτερον, το “Fly Olympia”.

Θα μείνω στην ιδέα, και όχι στην εκτέλεση ή στο σχετικό συμμετοχικό επίπεδο.

Και θα σχολιάσω την σύλληψη με μια ερώτηση κρίσεως, αφού υπενθυμίσω ότι δεν υφίστατο αγώνισμα ἄλματος ἐπὶ κοντῷ στους Ολυμπιακούς αγώνες:

α) Γιατί στην μακραίωνα υπερχιλιετή πορεία των Ολυμπιακών αγώνων δεν συνέβη προσθήκη άλλων αθλητικών γυμνικών αγωνισμάτων, πλην των ευάριθμων που αρχικά κατά διαδοχή θεσπίστηκαν, - δρόμου (σταδίου,

διαύλου, δολίχου, οπλιτοδρομίας), πάλης, πεντάθλου (σταδίου, άλματος εις μήκος, ρίψης δόρατος, δίσκου και πάλης), πυγμής και παγκρατίου;

β) Και γιατί ειδικώτερα, τα υιοθετημένα αθλήματα του άλματος, του δόρατος και του δίσκου, δεν απέκτησαν στον Ελληνικό “κόσμο” ανεξάρτητο το καθένα αγώνισμα, αλλά έμειναν μόνο στην συμπερίληψη του πεντάθλου; (Όταν μάλιστα η μυθική παράδοση διατηρούσε ότι πριν ασκούνταν χωριστά κατά την κοινή συνήθεια. Πβ. Πίνδαρος, Ισθμιονίκαι, I, 26-7).

Για την αηδή σωρεία των αγωνισμάτων των σύγχρονων ψευδωνύμων «Ολυμπιακών» αγώνων (με ζωή μόλις εκατόν τόσων χρόνων) ουδέ λόγος να γίνεται. Αλλά ποιός είναι ο λόγος αυτής της εντυπωσιακής διαφοράς στην διάρθρωση των δύο τύπων αθλητικών αγώνων, του αρχαίου και του νέου;

Και για να καταστήσω σαφές εξ υπονοουμένου το ουσιώδες αταίριαστο εν γένει της νέας σύλληψης σε σχέση προς την αρχαία Ελληνική, και για να τσεκάρω τον Ελληνισμό των Νεοελλήνων, προσθέτω το ακόλουθο συναφές ερωτηματολόγιο σαν ένα τεστ αυτογνωσίας και αλλοτρίωσης:

1/ Γιατί είναι, και θεωρείται από τους ίδιους τους Έλληνες (Θουκυδίδης, I, 6), ιδιαίτερης σημασίας, και χαρακτηριστική της αντίθεσης Ελλήνων και Βαρβάρων, η πλήρης ανδρική γυμνότητα, και η δι’ ελαίου στίλβωση του γυμνού σώματος, με αναφορά την γύμναση (γυμνικοί αγώνες) και καταγωγή Λακεδαιμόνια; Και Γιατί είναι καθοριστική η χρονολογία που ο Σπαρτιατικός Δωρικός τρόπος καθιερώθηκε στους Ολυμπιακούς αγώνες, την 15^η Ολυμπιάδα (720 π.Χ.), όταν συμπληρώθηκαν και οι τρεις αγώνες δρόμου (στάδιον, δίαυλος, δόλιχος);

(Επεδίωξε την προσέγγιση στην γυμνότητα πολλαχώς ο Σικελιανός στις Δελφικές εορτές του, αλλά ούτε σε αυτό δόθηκε συνέχεια και τελείωση. Γιατί στην Ολυμπία δεν διοργανώνονται αυθεντικοί Ολυμπιακοί αγώνες κατά τα αρχαία πρότυπα καθ’ όλα; Όχι πάντως γιατί δεν θα είχαν απήχηση και δοξολογία!)

2/ Γιατί οι Κούροι είναι κατάγυμνοι, οι δε Κόρες κατάτεχνα ενδυματολογικά διακοσμημένες;

3/ Γιατί δεν συμμετείχαν, αλλά ούτε εθεώντο γυναίκες τους Ολυμπιακούς αγώνες, (ούτε καν εισήρχοντο στην Ολυμπία κατά τις ιερές ημέρες), επί ποινή ατιμωτικού θανάτου;

(Και αντ' αυτού έχουμε στην άτη και καταδίκη μας Ιέρειες και Πρωθιέρεια (!) να ανάπτουν, ουαί, το Απολλώνιο φως των Ολυμπιακών αγώνων. Ημάρτομεν Άπολλον. Δεν έγινε καν έτσι στην πρώτη θεσμοθέτηση της τελετουργίας το 1936).

4/ Γιατί δεν κατέγραφαν Ολυμπιακές επιδόσεις στα αθλήματα; (Έχουμε αντιθέτως μόνο ιδιαίτερες αναφορές για όλως μοναδικά επιτεύγματα Ολυμπιονικών, όπως ότι ο Ιπποσθένης, λατρεύμενος θεός στην Σπάρτη, κατήγαγε έξη νίκες στην πάλη, μια ως παις (632 π. Χ.) και, αφήνοντας την επομένη, τις ακόλουθες πέντε (624-608 π.Χ.) κατά σειρά ως ανήρ, - ή ο Πολυμήστωρ Μιλήσιος παις σταδιονίκης (596 π. Χ.), ο οποίος βόσκοντας αίγες έπιασε στο τρέξιμο λαγό, -- ή ο Πυθαγόρας Κρατέου Σάμιος που εισελθών στο αγώνισμα πυγμαχίας παίδων και αποτυχών στα προκαταρκτικά, χλευαζόμενος δε ως απαλός και θηλυπρεπής λόγω της αλουργίδας που φορούσε και της περίτεχνης κόμμωσής του, πείσμωνσε τόσο που μπήκε στον αγώνα ανδρών και πήρε την Ολυμπιακή νίκη (588 π.Χ.).

5/ Γιατί μέχρι τέλους δεν υπήρχε θέατρο δραματικών παραστάσεων στην Ολυμπία;

6/ Γιατί η Ολυμπία ήταν μέγας συνοχεύς του πολιτισμικού Ελληνισμού, παρά τον οξύτατο Ελληνικό πολιτικό τοπικισμό, (τόσο ισχυρό που δεν επέτρεψε να τελεσφορήσει οποιαδήποτε μορφή αποτελεσματικής Ελληνικής ένωσης, ηγεμονικής ή συμπολιτειακής);

7/ Γιατί οι Ολυμπιακοί αγώνες χαίρουν κατ' εξοχήν θείας φροντίδας, σε συζυγία μόνο προς τα τελετουργικά δρώμενα των Ελευσινίων Μυστηρίων, ποια η διαφορά των δυο, και ποιο το νόημα της σύζευξης;

Το ερωτηματολόγιο είναι καθρέφτης όπου με τις απαντήσεις μας βλέπουμε πόσο μοιάζουμε με τους Αρχαίους προγόνους μας, πόσο πολιτισμικοί απόγονοί τους στ' αλήθεια είμαστε.

[Δείτε τις μελέτες μου στον ιστότοπο του Ινστιτούτου, τμήμα Research Projects, κατηγορία κυρίως «*Σπάρτη και Ολυμπία*», ιδίως την δεύτερη για το Ολυμπιακό Άβατο των γυναικών. Επίσης την κατηγορία «*Ολυμπιακές Μελέτες*», για την πλαστική έκφραση του Δωρικού Ολυμπιακού ιδεώδους. Και εν γένει τις «*Δωρικές Μελέτες*», και συναφείς κατηγορίες, για πλήθος σχετικών ερευνών βάσης. Ειδικά και συνοπτικά την μελέτη «*Λυκούργος. Δωρικός «Κόσμος» Πόλης, Ποίησης, Άθλησης*».].
